Ala Tracz i Jurorzy, Kolorowy wiatr

Ty masz mnie za głupią dzikuskę
Lecz choć cały świat zwiedziłeś
Zjeździłeś wzdłuż i wszerz
I mądry jesteś tak
Że aż słów podziwu brak
Dlaczego powiedz mi tak
Mało wiesz?
Na lądzie, gdy rozglądasz się lądując
Chcesz wszystko mieć na własność, nawet głaz
A ja wiem, że ten głaz ma także duszę
Imię ma i zaklęty w sobie czas

Ty myślisz, że są ludźmi tylko ludzie
Których ludźmi nazywać chce twój świat
Lecz jeśli pójdziesz tropem moich braci
Dowiesz się największych prawd, najświętszych prawd

Czy wiesz czemu wilk tak wyje
W księżycową noc
I czemu ryś tak zęby szczerzy rad?
Czy powtórzysz tę melodię co z gór płynie
Barwy, które kolorowy niesie wiatr
Barwy, które kolorowy niesie wiatr?

Pobiegnij za mną leśnych duktów szlakiem
Spróbujmy jagód w pełne słońca dni
Zanurzmy się w tych skarbach niezmierzonych
I choć raz o ich cenach nie mów nic

Ulewa jest mą siostrą, strumień bratem
A każde z żywych stworzeń to mój druh
Jesteśmy połączonym z sobą światem
A natura ten krąg życia wprawia w ruch

Do chmur każde drzewo się pnie
Skąd to wiedzieć masz skoro ścinasz je

To nie tobie ptak się zwierza
W księżycową noc
Lecz ludziom wszelkich ras i wszelkich wiar
Więc zanućmy tę melodię, co z gór płynie -
Barwy, które kolorowy niesie wiatr
Możesz zdobyć świat
Lecz to będzie tylko świat
Tylko świat -
Nie barwy, które niesie wiatr